

תת"ע 427/12/16 - מדינת ישראל נגד אלי כהן אלי כהן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 427-12-16 ישראל נ' אלי כהן
לפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בראון

המאשימה

נגד

אלי כהן אלי כהן

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 26.5.16, הודעת תשלום קנס בגין שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 13.2.17, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העידו עדת תביעה 1, רס"ל ספיר שרביט, עורכת הדו"ח, שהוגש וסומן ת/1 ועדת תביעה 2, רס"ר ורד פרץ, מטעמה הוגש מזכר, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 26.5.16, בסמוך לשעה 16:40, נהג הנאשם באופנוע בתל אביב, בנתיב הימני בדרך נמיר, מכיוון צפון לכיוון דרום ובהגיעו בסמוך לצומת עם רחוב יהודה המכבי, נצפה על ידי עדות התביעה, כאשר הוא אוחז, בידו הימנית, בטלפון נייד בצבע שחור, בגובה פיו ואוחז בכידון האופנוע, בידו השמאלית בלבד.

ע"ת 1, כרזה לנאשם לעצור את הרכב ורשמה מפיו את הדברים הבאים: "אני מטומטם את צודקת. אשתי שגעה אותי. יכולת לוותר. אני אלך לבית משפט, כבר לא מאמינים לשוטרים".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך לא אחז בטלפון נייד ובוודאי שלא בידו הימנית, שכן אז, לא היה יכול לנהוג

באופנוע, שמצערת הגז שלו נמצאת בצד ימין של הכידון.

עוד טען הנאשם, כי עדות התביעה היו רחוקות ממנו, עת הבחינו בו נוהג ורק לאחר שבדקו אותו במסוף וראו כי יש לו הרבה עבירות תעבורה, החליטו לרשום לו את הדו"ח.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמים ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עדות התביעה תיעדו באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. מ-ת/1 ו-ת/2, עולה כי העדות הבחינו בנאשם ממרחק קצר ביותר, ללא כל הגבלה בשדה הראיה ותיארו באורח דומה את האופן בו אחז הנאשם בטלפון הנייד. ע"ת 1 ציינה כי שמרה על קשר עין רצוף עם הנאשם, עד לעצירתו ורשמה את תגובותיו השונות ב- ת/1, שיש בהן משום "ראשית הודיה" בביצוע העבירה.
2. עדותן של עדות התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.
3. גרסת הנאשם הסתמכה, רובה ככולה, על הטענה כי אין זה אפשרי לנהוג באופנוע, מבלי לעשות שימוש ביד ימין, כפי שתיארו עדות התביעה. למותר לציין, כי הנאשם לא הביא כל תימוכין לטענתו ואין מדובר בטענה החוסה תחת "ידיעה שיפוטית".
4. יתרה מזו, אף אם תתקבל הטענה כי מצערת הגז נמצאת בצד ימין של הכידון, הרי שיתכן בהחלט, ברמה של "ידיעה שיפוטית", כי רכב ייסע כברת דרך מסוימת, מכח האינרציה, מבלי לעשות שימוש במצערת גז.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט"ו אדר תשע"ז, 13 מרץ 2017, במעמד ב"כ המאשימה